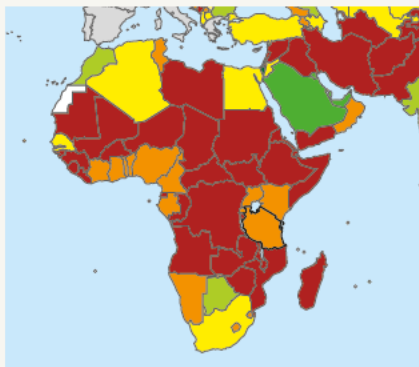

Basfakta (2020)

Folkmängd: 58 miljoner

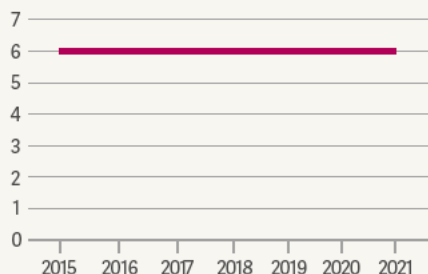
BNP, nominellt: 63 244 miljoner USD

BNP/capita: 1 090 USD

Landriskklasserna går från 0 till 7.
Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik

Källa: EKN

Styrkor

- + Hög genomsnittlig ekonomisk tillväxt och god tillväxtpotential
- + Moderat offentlig skuldsättning
- + Förhållandevis låg kostnad för den offentliga skulden

Svagheter

- Låg BNP/capita
- Stor jordbrukssektor innebär stor exponering mot klimatförändringar.
- Svaga institutioner och svagt politiskt ledarskap
- Svagt affärs- och investeringsklimat.

Det politiska ledarskapet dominerar riskbilden

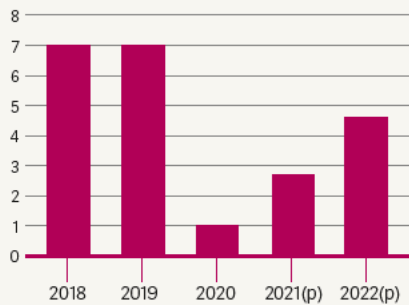
Tanzania har sedan 2010 uppvisat en hög ekonomisk tillväxt, i genomsnitt cirka sex procent per år. Den tanzaniska ekonomin är relativt väldiversifierad och tillväxtpotentialen är hög, inte minst tack vare högt sparande och investeringar jämfört med de flesta ekonomierna på kontinenten. Den stora jordbrukssektorn innebär att landet exponeras mot klimatförändringsrelaterade risker, såsom torka. Makroekonomiskt och statsfinansiellt är Tanzania förhållandevis stabilt. Inflationen är låg i ett regionalt perspektiv, i genomsnitt cirka fem procent per år under den senaste femårsperioden, och räntorna har fallit kraftigt sedan 2017. Den offentliga skuldsättningen visar en uppåtgående trend som andel av BNP, men i betydligt lägre takt än i många andra afrikanska ekonomier som i likhet med Tanzania har satsat på stora infrastrukturinvesteringar. Tack vare sjunkande bytesbalansunderskott, betydande hårdvalutaintjäning, förhållandevis stabil valuta och begränsad utlandsskuld är den externa likviditeten relativt god. Tanzanias största exportprodukt är guld, vilken utgör drygt 30 procent av exporten. Svaga institutioner, svår affärsmiljö och svagt politiskt ledarskap dominerar istället riskbilden. Under f.d. President Magufulis tid vid makten (2015-2021) togs krafttag mot den höga korruptionen och landets bristande infrastruktur byggdes snabbt ut. Samtidigt präglades Magufulis ledarskap av hög statlig intervention, repression och nyckfullhet, vilket var förödande för det internationella stödet samt affärs- och investeringsklimatet. I slutet av mars 2021 gick Magufuli hastigt bort och ersattes av Sami Suhuli Hassan, en muslimsk kvinna bördig från Zanzibar.

Hassan innebär retorisk scenförändring

Coronakrisen innebär en kraftig inbromsning i tillväxten under 2020-2021, inte minst på grund av Tanzanias stora turistindustri som har tappat uppemot 80 procent av efterfrågan. Stigande guldpriser har en motverkande effekt, vilket innebär en svag tillväxt på en till två procent under 2020-2021 innan ekonomin återigen väntas ta fart. Tanzanias statsfinanser har varit robusta genom krisen, även om svag budgetplanering och implementering fortsätter att utgöra ett problem. Underskottet i statsfinanserna har legat kvar på en låg nivå. Den offentliga skuldsättningen motsvarar fortsatt knappt 40 procent av BNP och kostnaderna för statsskulden utgör drygt tio procent av budgetintäkterna. Tanzania tillhör ett av de få länder i Afrika söder om Sahara som inte har fått stöd genom IMF:s coronakrisstöd, Rapid Credit Facility. Eftersom drygt 70 procent av den offentliga skuldsättningen är i utländsk valuta är valutastabilitet en stor del av förklaringen. Stabil bytesbalans, robust valutaserv och trovärdig monetär politik från Bank of Tanzania ger stöd åt den tanzaniska shillingen som endast tappade en procent mot USD under 2020. Det innebär att den externa likviditeten är fortsatt god. Valutaservens motsvarar i dagsläget cirka fyra månaders importtäckning.

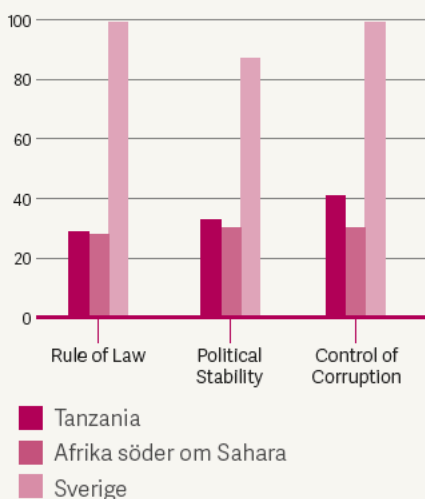
Tanzania införde tidigt hårda restriktioner när Covid-19 började sprida sig i världen, men drog snabbt tillbaka restriktionerna och förklarade landet fritt från smittspridning. Från juni 2020 fram till John Magufulis död i mars 2021 har Tanzania därmed inte vidtagit några åtgärder för att bekämpa smittspridningen i landet och statistik saknas i princip helt. Tanzanias avsaknad av Covid-strategi

BNP tillväxt (fasta priser, % per år)

Källa: IMFWEQ, Macrobond

Affärsmiljö

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken, Macrobond

Svensk export till Tanzania

År	MSEK
2020	521
2019	309
2018	313
2017	496
2016	792

Källa: SCB

EKN:s engagemang

Kategori	MSEK
Garantier	2 238 MSEK
Utfästelser	80 MSEK

har antagligen gynnat ekonomin under 2020/21, men riskerar att bli en börda på sikt. För att återigen attrahera turister krävs vaccinering, vilket Tanzania till skillnad från exempelvis det konkurrerande turistlandet Kenya saknar helt. Presidentskiftet från Magufuli till Hassan har inneburit en retorisk scenförändring inom såväl inrikes- som utrikespolitiken. Tre månader in i presidentperioden har president Hassan svängt vad gäller förekomsten av Covid-19 i landet, öppnat upp för förbättrade relationer till Kenya och Uganda samt annonserat förenklade regler och mer förutsägbarhet vad gäller affärs- och investeringsklimatet. Samtidigt skall anti-korruptionsarbetet och satsningarna på infrastruktur fortsätta enligt presidenten. Hassan möter dock fortsatt mycket stort motstånd både i lagstiftning och parlamentet, där Magufulis politiska linje fortfarande har starkt stöd. Det är därmed alldeles för tidigt att säga vad presidentskiftet innebär i praktiken.

Sammantaget ser EKN stabila utsikter för Tanzania i landriskklass 6. Genomgripande politisk förändring med stärkt politiskt ledarskap, stärkta institutioner förbättrat affärs- och investeringsklimat kan leda till en uppgradering av landriskklassen. En markant försvagning av statsfinanserna och den externa likviditeten kan leda till en nedgradering.

Affärsmiljön

Affärs- och regleringsmiljön i Tanzania är svår och karaktäriseras av svaga institutioner, omfattande byråkrati och korruption. I Världsbankens Doing Business Index ligger Tanzania på plats 141 av 190 länder, d.v.s. en svag position. Svårförståelig och byråkratisk skatteadministration, stora svårigheter att erhålla arbetstillstånd och allmänt försvårande statlig intervention i näringslivet beskrivs som särskilt utmanande av företag. Jämfört med exempelvis grannlandet Kenya är affärsklimatet betydligt mer byråkratiskt, krångligt och oförutsägbart. Under de senaste åren finns det flera exempel på stora och plötsliga eftertaxeringar av företag. I Verisk Maplecroft's Resource Nationalism Index tillhör Tanzania de tio mest riskfyllda länderna vad gäller intervention, expropriering och nationalisering av tillgångar. Risken för att staten genomför plötsliga förändringar i skatteregler eller regleringen av sektorer i syfte att stärka statskassan bedöms vara särskilt stor.

EKN:s policy

EKN tillämpar normal riskprovning för statsrisker, företags- och bankrisker vid såväl korta (<1 år) som långa risktider. För övriga offentliga risker, exempelvis ett ministerium eller en myndighet, krävs remburs, bank- eller statsgaranti.

EKN:s åtagande och erfarenhet

EKN:s engagemang utgörs nästan uteslutande av en EPC-affär inom järnvägsindustrin på nära två miljarder kronor. I övrigt finns en bredd av mindre affärer inom gruv-, pappers-, transport- och kraftindustrin. Under de senaste fem åren har EKN gjort i genomsnitt 14 affärer per år. Betalningserfarenheten är positiv överlag. Aktuella dröjsmål uppgår till drygt fem miljoner kronor, vilket är ungefär i linje med genomsnittet för de senaste fem åren. Fordran på 25 miljoner kr avser nästan uteslutande två affärer inom transportindustrin där gäldenären

är ett privat bensinbolag. Skälet till dröjsmål och skada uppgavs vara ett kraftigt fall i försäljningen d.v.s. en kommersiell skada. EKN har haft fyra stycken Parisklubbsavtal med Tanzania, tecknade 1986 till 1993. Inga dröjsmål eller skadeutbetalningar av politiska orsaker har inträffat sedan 1990. Däremot fick Tanzania skuldavskrivningar under HIPC-initiativet (Heavily Indebted Poor Countries) i början av 2000-talet, vilket även inkluderade Sverige.